

# Å TÅŠDROVEÅŒERNÅ• CHVILKA POEZIE

ÅšterÅ½, 27 prosinec 2022

Na VÅinoce roku

1844, nespokojen s nabÅ-dkou dÅ›tskÅ½ch knÅ-Å¾ek na trhu, napsal a nakreslil nÅ›meckÅ½ IÅ©kaÅ™ Heinrich Hoffmann pro svÅ©ho tÅ™Å-letÅ©ho syna nÅ›kolik verÅjovanÅ½ch drasticky vÅ½chovnÅ½ch pÅ™Å-bÅ›hÅ- a sÅim k nim nakreslil barevnÅ© obrÅizky, kterÅ© byly nedÅlnou souÅ›stÅ- dÅ-la. PÅ™ÅtelÅ© jej pÅ™esvÅ›dÅili, aby knÅ-Å¾ku vydal, ale aÅ¾ pÅ™mi tÅ™etÅ-m vydÅjnÅ- zÅ-skala - podle neupravenÅ©, stÅapatÅ© postavy kluka z prvnÅ-ho pÅ™Å-bÅ›hu - nÅizev â€žStruwwelpeterâ€œ.

Proslavila se zÅihy nejen v NÅ›mecku, ale po celÅ© EvropÅ› a slouÅ¾ila vÅ½teÅ›nÅ› k vÅ½chovÅ› generacÅ- a generacÅ-. ZdÅj se vÅjak, Å¾e v poslednÅ- dobÅ› narÅjÅ¾Å- na dneÅjnÅ- zmÅ›kÅilÅ© vÅ½chovnÅ© zÅjsady a hloupou pseudokorektnostÅ!

VÅ¾dy mne IÅjkalu tuto kouzelnou knihu pÅ™meloÅ¾it, nejen pro jejÅ- originalitu a kouzelnou hru se slovy, ale takÅ© pro neuspokojivost ÅeskÅ½ch pÅ™ekladÅ-. NedÅjvno jsem pÅ™eklad dokonÅil a tady je z nÅj jedna typickÅj ukÅjzkaâ€! PÅ™Å-bÅ›h kluka s palcem v puse

KonrÅjde, teÅ• pÅ›jdu pryÅ•,

chviliÅku sÅim hraj si, cviÅ•,

buÅ• mÅ© dÅ-tko IÅ-beznÅ©,

za chvÅ-li jsem zase zde.

PÅ™edevÅjÅ-m vÅjak, vÅ¾dyÅ¾ jsi muÅ¾,

necumlej si palec uÅ¾!

Jinak krejÅ•- s nÅ-Å¾kami,

kterÅ½ bydlÅ- nad nÅimi,

pÅ™ibÅ›hne v ten okamÅ¾ik,

udÅ›lÅj hned Åimiky Åimik!

Jen umkl mÅjmy kÅ™ik,

palec v puse je v ten mÅ¾ik.

JenÅ¾e ode dveÅ™Å- tÅ™esk,

k hoÅjÅ-kovi jako blesk

bÅ›Å¾Å- krejÅ•- s nÅ-Å¾kami!

DobrÅ© nebe nad nÅimi,

Išpe je to nevidět,  
ustáhně mu palce hned!  
Náky ostrý jsou jak meč,  
teč, Konrýde, teč si breč!

Když páhla máma zpět,  
nemohla hned nevidět  
Konrýda jak postava,  
bez palců tu postávej...  
MIROSLAV MACEK